

§ 27.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1936; fra samme Tidspunkt ophæves: Frdn. af 10. August 1798 om Underholdsbidrag til fraseparerede Hustruer, Pl. af 28. Oktober 1805 om Underholdsbidrag til uægte Børn, Lov Nr. 127 af 15. April 1930 § 18, Stk. 1—3.

Loven er anvendelig ogsaa med Hensyn til de forinden dens Ikrafttræden begrundede Bidragsforpligtelser. Reglerne om Afsoning kommer til Anvendelse paa alle Bidrag, med Hensyn til hvilke Afsoningsordre ikke er udfærdiget forinden Lovens Ikrafttræden.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovforslaget er med enkelte, uvæsentlige Undtagelser overensstemmende med et Lovudkast udarbejdet af det af Justitsministeriet ved Skrivelse af 5. April 1929 nedsatte Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om en Revision af de gældende Regler for Underholdsbidrags Inddrivelse og Sikring samt af de formelle Regler om Bidragsresolutioners Udfærdigelse, hvilket Udcast findes indeholdt i den af Udvalget i Juni Maaned 1930 afgivne Betænkning.

Lovforslaget har til Formaal samtidig med Revisionen af de gældende Regler om Børn udenfor Ægteskab dels i en enkelt Lov at samle Bestemmelserne vedrørende Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag, der nu findes spredt paa mange forskellige Steder i Love og administrative Afgørelser, og som navnlig er givet i Forbindelse med Bestemmelserne om Bidrag til Børn udenfor Ægteskab, dels at give ensartede Regler for de forskellige Arter af Bidragsforpligtelser. Bortset fra enkelte Undtagelser, for hvilke der i det efterfølgende nærmere vil blive gjort Rede, er de foreslaaede Regler i det væsentlige i Overensstemmelse med, hvad der allerede er gældende Ret og Praksis.

Angaaende de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

ad § 1.

De i Loven omhandlede Retsmidler kommer til Anvendelse paa alle Bidrag, der med Hjemmel i Ægteskabslovene, Lov om Børn udenfor Ægteskab, Lov om Ægtebørn og Lov om offentlig Forsorg kan paalægges, ikke alene egentlige Underholdsbidrag, men ogsaa Bidrag til Barselfærd og de særlige Bidrag til Daab, Konfirmation, Begravelse o. s. v., og Reglen er i saa Henseende i Overensstemmelse med gældende Ret, se saaledes Justitsministeriets Skrivelse af 17. Marts 1909 (Min. Tid. A. Nr. 136).

Paragraffens 2det Stykke er optaget efter Anmodning af Socialministeriet, idet § 14, Stykke 1 i Lov om offentlig Forsorg alene omtaler Inddrivelse og Afsoning, men ikke Sikring af Underholdsbidrag.

ad § 2.

Paragraffen er omtrent enslydende med Lov Nr. 130—1908 § 16, jfr. Lov Nr. 269 af 3. November 1924 og Lov Nr. 131—1908 § 10, jfr. Lov Nr. 168 af 3. November 1924.

ad § 3.

Paragraffen kommer, jfr. § 1, til Anvendelse paa Personer, hvis Bidragspligt er fastslaaet ved Overøvrighedens Resolution eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller -dom, og som er forsvundne, være sig før eller efter Bidragets Fastsættelse. En tilsvarende Bestemmelse haves i Lov Nr. 130—1908 § 15, 3. Stykke og Lov Nr. 131—1908 § 9; dog har man foreslaaet at indskrænke Reglen til kun at gælde den bidragspligtige, der skylder forfaldent Bidrag. Saalænge den bidragspligtige betaler de ham paahvilende Bidrag, bør der ikke kunne anstilles Eftersøgning efter ham til Inddrivelse af fremtidige Bidrag, blot fordi den, der raader over Bidraget, ikke kender hans Opholdssted.

ad § 4.

Bestemmelsen stemmer med gældende Ret og Praksis. Med Hensyn til Ordningen udenfor København henvises navnlig til Justitsministeriets Cirkulære af 18. April 1934 (Min. Tid. A. Nr. 71). I København foretages Udpantning af Fogden, medens Nedlæggelse af Forbud mod Udbetaling af Løn efter gældende Ret sker gennem Forkyndelse ved Byrettens Stævningmænd, og naar ogsaa den bidragsberettigede bor i København, henvender denne sig direkte til